

Corretjola, cresta de gall, eritrina, falguereta de cingle, jonquill de bosc, ravenissa groga, setins, xuclamel... La riquesa denominativa del català per a referir-se a les plantes que ens envolten és extraordinària, només comparable a la mateixa riquesa botànica de les nostres terres. *Noms de plantes. Corpus de fitonímia catalana* aplega i combina aquests dos grans patrimonis nostres: gairebé 6.000 espècies de plantes hi són recollides, amb més de 35.000 denominacions per a referir-s'hi, cercades, revisades i ponderades durant més de vint anys de feina. Més de tres-centes obres botàniques, les més rellevants publicades en la nostra llengua en els darrers cent cinquanta anys, han estat buidades. Entre totes, destaca l'obra de referència de Francesc Masclans, *Els noms de les plantes als Països Catalans*, que ha estat el punt de partida d'aquest diccionari, que n'és manifestament hereu.

Aquesta tasca ingent ha estat possible per la perseverança i el rigor dels seus autors, l'equip de botànics i lingüistes encapçalat pel Dr. Joan Vallès, i l'assessorament i suport continuat del TERMCAT, el centre de terminologia de la llengua catalana. Ha estat també fonamental la implicació del Govern d'Andorra, la Institució Catalana d'Història Natural, la Universitat de Barcelona i l'Obra Social de 'la Caixa', en diverses fases del projecte, perquè l'obra hagi arribat a bon port.

No hi ha dubte que disposar d'inventaris precisos de la terminologia catalana en els diversos àmbits del coneixement, com

ho és aquesta obra en l'àmbit botànic, és imprescindible perquè la llengua catalana es mantingui com a llengua de primer nivell, no només en l'ús natural en tots els àmbits, sinó també en el desenvolupament d'aplicacions vinculades a les indústries de la llengua. Efectivament, aquesta gran base terminològica permetrà que botànics i lingüistes, amants de la natura i lletraferits, puguin conèixer i utilitzar amb precisió les denominacions catalanes existents per a les diferents espècies, però també pot ser la matèria primera per a molts altres usos: des d'estudis lingüístics que aprofitin tot el cabal d'informació que ens proporcionen les fonts de les denominacions, fins a eines tecnològiques que integrin aquesta terminologia en la nostra vida quotidiana, com ara una edició en línia del diccionari consultable en les nostres passejades per la muntanya o, potser en un futur no gaire llunyà, aplicacions interactives que, per exemple, ens diguin els noms de la planta que acabem de fotografiar.

Convindrà vetllar ara perquè aquesta branca botànica del gran arbre del coneixement terminològic en català es mantingui vigorosa i alhora, des del TERMCAT, també tenim el rept de ajudar a créixer l'arbre sencer, tenint cura de totes les altres branques.

Jordi Bover
Director
Centre de Terminologia TERMCAT